ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ

JÁN MAZÁK

της 11ης Σεπτεμβρίου 2007 [1]

I — Εισαγωγή

1. Η εκδικαζόμενη αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως αφορά τον προσδιορισμό της δασμολογητέας αξίας εισαγομένων στην Κοινότητα αγαθών, με σκοπό την επιβολή δασμού αντιντάμπινγκ.

2. Ειδικότερα, το Corte Suprema di Cassazione, Sezione Tributaria (ανώτατο ακυρωτικό δικαστήριο — τμήμα φορολογικών υποθέσεων) (Ιταλία), με το ερώτημα που υπέβαλε, με τη διάταξη της 30ής Μαρτίου 2006, προς έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, ερωτά κατ' ουσίαν αν η τελωνειακή αρχή μπορεί, για την επιβολή δασμού αντιντάμπινγκ όπως ο καθοριζόμενος με την απόφαση 67/94/ΕΚΑΧ, της 12ης Ιανουαρίου 1994, περί επιβολής προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές στην Κοινότητα ακατέργαστων χυτοσιδήρων από αιματίτη, καταγωγής Βραζιλίας, Πολωνίας, Ρωσίας και Ουκρανίας (στο εξής: απόφαση 67/94 ή απόφαση περί επιβολής προσωρινού δασμού) [2], να χρησιμοποιήσει την τιμή πωλήσεως των εμπορευμάτων αυτών η οποία είναι προγενέστερη αυτής βάσει της οποίας έγινε η διασάφηση.

3. Το ερώτημα ανέκυψε στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ της Carboni e derivati Srl (στο εξής: Carboni) και των ιταλικών τελωνειακών αρχών, λόγω της αποφάσεως των αρχών αυτών να προσδιορίσουν τη δασμολογητέα αξία μιας παρτίδας ακατέργαστου χυτοσιδήρου από αιματίτη —ρωσικής καταγωγής η οποία εισήχθη στην Κοινότητα από την Carboni μέσω εντολοδόχου— όχι με βάση την τιμή που αναγράφεται στο τιμολόγιο που εκδόθηκε για την τελική πώληση προς την Carboni, αλλά με βάση τη χαμηλότερη τιμή προγενέστερης πωλήσεώς της, με συνέπεια η δασμολογητέα αξία να είναι χαμηλότερη από την κατώτατη τιμή εισαγωγής που ορίζει η απόφαση 67/94 και να επιβληθεί δασμός αντιντάμπινγκ.

1 — Γλώσσα του πρωτοτύπου: η αγγλική.

2 — ΕΕ 1994 L 12, σ. 5.

II — Νομικό πλαίσιο

Α — *Νομοθεσία αντιντάμπινγκ*

4. Στις 12 Ιανουαρίου 1994 η Επιτροπή εξέδωσε, βάσει της αποφάσεως 2424/88/ΕΚΑΧ της Επιτροπής, της 29ης Ιουλίου 1988, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων από χώρες μη μέλη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυβα (στο εξής: βασική απόφαση) [3], την απόφαση 67/94.

5. Το κεφάλαιο Ζ του προοιμίου της αποφάσεως 67/94, με τίτλο «Προσωρινός δασμός», το οποίο είχε εφαρμογή κατά τον κρίσιμο χρόνο, είχε ως εξής:

«(63) Αφού διαπιστώθηκε ότι οι εισαγωγές που αποτέλεσαν αντικείμενο ντάμπινγκ προκάλεσαν σοβαρή ζημία στην κοινοτική βιομηχανία και ότι το συμφέρον της Κοινότητας απαιτεί να αναληφθεί δράση, τα προβλεπόμενα μέτρα πρέπει να περιοριστούν στην εξάλειψη της ζημίας που έχει προκληθεί.

(64) Η Επιτροπή υπολόγισε το επίπεδο των τιμών στο οποίο οι ενδιαφερόμενες εισαγωγές παύουν να προκαλούν σοβαρή ζημία στην κοινοτική βιομηχανία. Εν προκειμένω, οι υπολογισμοί της Επιτροπής βασίστηκαν στα στοιχεία ως προς το κόστος παραγωγής που παρέχονται από την κοινοτική βιομηχανία, εξαιρουμένων ορισμένων λιγότερο αποτελεσματικών εταιρειών. Στο κόστος παραγωγής προστίθεται περιθώριο κέρδους 5 % επί του κύκλου εργασιών, περιθώριο που μπορεί να θεωρηθεί εύλογο υπό τις τρέχουσες συνθήκες της αγοράς.

(65) Η Επιτροπή θεωρεί ότι εκτός από την αποκατάσταση θεμιτού ανταγωνισμού στην αγορά ακατέργαστου χυτοσιδήρου από αιματίτη, τα μέτρα πρέπει συγχρόνως να επιτρέπουν στις χώρες εξαγωγής να εξασφαλίζουν καλύτερη απόδοση του υπό εξέταση προϊόντος στις εξαγωγές τους.

(66) Η Επιτροπή θεωρεί ότι, στη συγκεκριμένη περίπτωση, η επιβολή ελάχιστης τιμής συνιστά μέτρο καταλληλότερο από οποιοδήποτε άλλο για την επίτευξη των στόχων αυτών.

[…]

3 — ΕΕ 1988, L 209, σ. 18.

(68) Λαμβανομένου υπόψη του κόστους που επιβαρύνει κανονικά τους εισαγωγείς του εν λόγω προϊόντος και την ανάγκη εύλογου ποσοστού κέρδους γι' αυτούς, καθώς και τον υπολογισμό της ζημίας, όπως περιγράφεται στην αιτιολογική σκέψη 64, η Επιτροπή θεωρεί σκόπιμο να επιβάλει, ως προσωρινό μέτρο, μεταβλητό δασμό που ισούται με τη διαφορά μεταξύ της ελάχιστης τιμής cif πριν από την επιβολή δασμού των 149 ECU ανά τόνο, και της δηλωθείσας τελωνειακής αξίας του εν λόγω προϊόντος καταγωγής Βραζιλίας, Πολωνίας, Ρωσίας και Ουκρανίας σε όλες τις περιπτώσεις στις οποίες η δηλωθείσα τελωνειακή αξία είναι μικρότερη από την ελάχιστη τιμή εισαγωγής.

[…]».

6. Το άρθρο 1 της αποφάσεως περί επιβολής προσωρινού δασμού ορίζει τα εξής:

«1. Επιβάλλεται προσωρινός δασμός αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ακατέργαστου χυτοσιδήρου από αιματίτη που υπάγεται στον κωδικό ΣΟ 7201 10 19, καταγωγής Βραζιλίας, Πολωνίας, Ρωσίας και Ουκρανίας.

2. Το ποσό του δασμού ισούται με τη διαφορά μεταξύ της τιμής 149 ECU ανά τόνο (cif πριν από την επιβολή δασμού) και της δηλωθείσας τελωνειακής αξίας σε όλες τις περιπτώσεις στις οποίες η αξία αυτή είναι μικρότερη από την ελάχιστη τιμή εισαγωγής.

3. Εφαρμόζονται οι ισχύουσες διατάξεις σχετικά με τους τελωνειακούς δασμούς.

4. Η θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία στην Κοινότητα του προϊόντος που αναφέρεται στην παράγραφο 1 υπόκειται σε παροχή εγγύησης, ισοδύναμης με το ποσό του προσωρινού δασμού.»

7. Η επιβολή του προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ επικυρώθηκε με την απόφαση 1751/94/ΕΚΑΧ της Επιτροπής, της 15ης Ιουλίου 1994, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές στην Κοινότητα ακατέργαστων χυτοσιδήρων από αιματίτη καταγωγής Βραζιλίας, Πολωνίας, Ρωσίας και Ουκρανίας (στο εξής: απόφαση 1751/94 ή απόφαση περί επιβολής οριστικού δασμού) [4].

4 — ΕΕ 1994, L 182, σ. 37.

8. Τα άρθρα 1 και 2 της αποφάσεως περί επιβολής οριστικού δασμού ορίζουν τα εξής:

«*Άρθρο 1*

1. Επιβάλλεται οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές στην Κοινότητα ακατέργαστων χυτοσιδήρων από αιματίτη που υπάγονται στον κωδικό ΣΟ 7201 10 19, καταγωγής Βραζιλίας, Πολωνίας, Ρωσίας και Ουκρανίας.

2. Το ποσό του δασμού ισούται με τη διαφορά μεταξύ της τιμής των 149 ECU ανά τόνο και της δασμολογικής αξίας που έγινε αποδεκτή (τιμή ελεύθερο στα κοινοτικά σύνορα), σε όλες τις περιπτώσεις όπου αυτή η αξία είναι χαμηλότερη από την παραπάνω τιμή.

[…]

4. Εφαρμόζονται οι διατάξεις που ισχύουν για τους τελωνειακούς δασμούς.

Άρθρο 2

1. Τα ποσά που καταβλήθηκαν ως εγγύηση υπό μορφή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ, σύμφωνα με την απόφαση 67/94/ΕΚΑΧ, εισπράττονται στο επίπεδο του οριστικά επιβληθέντος δασμού, και οποιοδήποτε ποσό που καταβλήθηκε ως εγγύηση καθ' υπέρβαση του ποσού του οριστικά επιβληθέντος δασμού αντιντάμπινγκ αποδεσμεύεται.

2. Οι διατάξεις του άρθρου 1, παράγραφος 4, ισχύουν επίσης για την οριστική είσπραξη των ποσών που καθορίστηκαν προσωρινά.»

Β — *Ο τελωνειακός κώδικας και ο κανονισμός εφαρμογής*

9. Το άρθρο 28 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (στο εξής: τελωνειακός κώδικας) [5], υπό το κεφάλαιο 3 του τίτλου ΙΙ, το οποίο τιτλοφορείται «Δασμολογητέα αξία των εμπορευμάτων», ορίζει τα εξής:

«Οι διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου καθορίζουν τη δασμολογητέα αξία για την εφαρμογή του δασμολογίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, καθώς και άλλων μέτρων εκτός των δασμολογικών που θεσπίζονται από ειδικές κοινοτικές διατάξεις στα πλαίσια των εμπορικών συναλλαγών.»

5 — ΕΕ 1992, L 302, σ. 1.

10. Καθόσον έχει εφαρμογή στην υπό κρίση υπόθεση, το άρθρο 29, παράγραφος 1, του τελωνειακού κώδικα ορίζει τα εξής:

«1. Η δασμολογητέα αξία των εισαγομένων εμπορευμάτων είναι η συναλλακτική αξία, δηλαδή η πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα για τα εμπορεύματα τιμή, όταν πωλούνται προς εξαγωγή με προορισμό το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας, ενδεχομένως κατόπιν προσαρμογής που πραγματοποιείται σύμφωνα με τα άρθρα 32 και 33, εφόσον:

γ) κανένα μέρος του προϊόντος κάθε μεταγενέστερης μεταπώλησης, μεταβίβασης ή χρησιμοποίησης των εμπορευμάτων από τον αγοραστή δεν περιέρχεται αμέσως ή εμμέσως στον πωλητή, εκτός αν είναι δυνατό να γίνει κατάλληλη προσαρμογή βάσει του άρθρου 32,

και

δ) ο αγοραστής και ο πωλητής δεν συνδέονται μεταξύ τους, ή εάν συνδέονται, η συναλλακτική αξία είναι αποδεκτή για δασμολογικούς σκοπούς δυνάμει της παραγράφου 2.»

11. Με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2454/93 (στο εξής: κανονισμός εφαρμογής) [6], η Επιτροπή θέσπισε διατάξεις σχετικά με την εφαρμογή του τελωνειακού κώδικα. Ως ίσχυε τον Ιούνιο του 1994, κατά τον χρόνο της εισαγωγής της επίμαχης παρτίδας ακατέργαστου χυτοσιδήρου από αιματίτη, το άρθρο 147, παράγραφος 1, του κανονισμού εφαρμογής όριζε τα εξής:

«1. Για τον σκοπό του άρθρου 29 του κώδικα, το γεγονός ότι τα εμπορεύματα που αποτελούν το αντικείμενο πώλησης [διασαφούνται] για τη θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία πρέπει να θεωρηθεί ως επαρκής ένδειξη, ότι αυτά επωλήθησαν προς εξαγωγή με προορισμό το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας. Το ίδιο συμβαίνει σε περίπτωση διαδοχικών πωλήσεων οι οποίες έχουν πραγματοποιηθεί πριν από την τελωνειακή εκτίμηση και κάθε μία από τις τιμές, οι οποίες έχουν προκύψει από τις πωλήσεις αυτές, δύναται να ληφθεί ως βάση εκτίμησης, με την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 178 έως 181.»

12. Μετά την τροποποίηση του δεύτερου εδαφίου, με τον κανονισμό 1762/95, της 19ης Ιουλίου 1995 [7], το άρθρο 147, παράγραφος 1, του κανονισμού εφαρμογής έχει σήμερα ως εξής:

«1. Για το σκοπό του άρθρου 29 του κώδικα, το γεγονός ότι τα εμπορεύματα που

6 — Κανονισμός 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου για τη θέσπιση του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ 1993, L 253, σ. 1).

7 — Κανονισμός (ΕΚ) 1762/95 της Επιτροπής, της 19ης Ιουλίου 1995, για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93 για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου περί θεσπίσεως του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ 1995, L 171, σ. 8).

αποτελούν το αντικείμενο πώλησης [διασαφούνται] για τη θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία πρέπει να θεωρηθεί ως επαρκής ένδειξη, ότι αυτά επωλήθησαν προς εξαγωγή με προορισμό το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας. Στην περίπτωση διαδοχικών πωλήσεων πριν από την εκτίμηση, η ένδειξη αυτή ισχύει μόνο για την τελευταία πώληση με βάση την οποία τα εμπορεύματα εισήχθησαν στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας, ή για την πώληση που πραγματοποιήθηκε στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας πριν τη θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων. Κατά τη δήλωση τιμής σχετικά με πώληση που προηγήθηκε της τελευταίας πώλησης με βάση την οποία τα εμπορεύματα εισήχθησαν στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας, πρέπει να αποδειχθεί κατά τρόπο ικανοποιητικό στις τελωνειακές αρχές ότι μια τέτοια πώληση εμπορευμάτων πραγματοποιήθηκε ενόψει της εξαγωγής με προορισμό το εν λόγω έδαφος. Εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 178 έως 181α.»

13. Τα άρθρα 178 έως 181 του κανονισμού εφαρμογής ορίζουν τα σχετικά με τη δήλωση στοιχείων και τα έγγραφα που πρέπει να προσκομιστούν για τον προσδιορισμό της δασμολογητέας αξίας. Σημειωτέον ότι, με τον κανονισμό (ΕΚ) 3254/94, της 19ης Δεκεμβρίου 1994 [8], προστέθηκε στον κανονισμό εφαρμογής το ακόλουθο άρθρο 181α:

«1. Οι τελωνειακές αρχές δεν υποχρεούνται να καθορίζουν τη δασμολογητέα αξία εισαγόμενων εμπορευμάτων βάσει της μεθόδου της συναλλακτικής αξίας εάν, σύμφωνα με τη διαδικασία που περιγράφεται στην παράγραφο 2, λόγω ευλόγων αμφιβολιών δεν ικανοποιούνται από το γεγονός ότι η δηλούμενη αξία αντιπροσωπεύει το πράγματι πληρωθέν ή πληρωτέο ποσό όπως αναφέρεται στο άρθρο 29 του τελωνειακού κώδικα.

2. Όπου οι τελωνειακές αρχές έχουν τις αμφιβολίες που περιγράφονται στην παράγραφο 1 δύνανται να ζητούν πρόσθετες πληροφορίες σύμφωνα με το άρθρο 178, παράγραφος 4. Εάν οι αμφιβολίες αυτές εξακολουθούν να παραμένουν οι τελωνειακές αρχές πρέπει να κοινοποιούν στο ενδιαφερόμενο πρόσωπο, πριν λάβουν την τελική απόφαση, γραπτώς εφόσον αυτό ζητείται, την αιτιολογία στην οποία στηρίζονται οι αμφιβολίες αυτές και του παρέχουν λογικά περιθώρια απάντησης. Η τελική απόφαση καθώς και η σχετική αιτιολόγησή της κοινοποιούνται στο ενδιαφερόμενο πρόσωπο εγγράφως.»

III — Ιστορικό, διαδικασία και υποβληθέν ερώτημα

14. Τον Μάιο του 1994 η Carboni αγόρασε από την εδρεύουσα στην Ιταλία Commercio Materie Prime CMP Srl (στο εξής: CMP) μια παρτίδα ακατέργαστου χυτοσιδήρου από αιματίτη ρωσικής καταγωγής. Η CMP είχε αγοράσει την παρτίδα αυτή από την εδρεύουσα στη Λεμεσό (Κύπρος) OME-DTECH Electronics Limited (στο εξής: OME-DTECH).

8 — Κανονισμός (ΕΟΚ) 3254/94 της Επιτροπής, της 19ης Δεκεμβρίου 1994, σχετικά με την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93 για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου περί θεσπίσεως του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ 1994, L 346, σ. 1).

15. Τον Ιούνιο του 1994 η επίμαχη παρτίδα διασαφήστηκε προς εισαγωγή από τη μεταφορική εταιρία SPA-MAT, η οποία ενεργούσε ως εντολοδόχος της Carboni, στο λιμάνι της Molfetta και εκτελωνίστηκε βάσει του εξοφλητικού δελτίου της 14ης Ιουνίου 1994, κατόπιν καταβολής των τελωνειακών δασμών.

16. Με πρακτικό βεβαιώσεως της 16ης Ιουλίου 1994, οι τελωνειακές αρχές ενημέρωσαν την Carboni, μέσω της εντολοδόχου της SPA-MAT, ότι το οφειλόμενο ποσό έπρεπε να προσαυξηθεί, λόγω παραβάσεως των διατάξεων αντιντάμπινγκ της αποφάσεως 67/94, με την οποία επιβλήθηκε προσωρινός δασμός ίσος προς τη διαφορά μεταξύ της κατώτατης τιμής εισαγωγής, που ορίστηκε σε 149 ECU ανά τόνο, και της δηλωθείσας δασμολογητέας αξίας.

17. Η Carboni προσέβαλε την ως άνω πράξη, προσφεύγοντας στο Tribunale di Bari (πρωτοβάθμιο δικαστήριο του Bari) κατά του Ministero delle Finanze (Υπουργείου Οικονομικών) και της εταιρίας Riunione Adriatica di Sicurtà (στο εξής: RAS), υποστηρίζοντας ότι η αναγραφόμενη στο τιμολόγιο τιμή ήταν 151 ECU, άρα υψηλότερη από την κατώτατη τιμή εισαγωγής. Ζήτησε από το Tribunale di Bari να αναγνωρίσει ότι δεν παραβιάστηκε η νομοθεσία αντιντάμπινγκ και ότι, συνεπώς, ουδέν οφείλει για την αγορά των επίμαχων εμπορευμάτων.

18. Το Υπουργείο Οικονομικών ισχυρίστηκε, ενώπιον του δικαστηρίου αυτού, ότι η διασάφηση εισαγωγής συνοδευόταν από άκυρο πιστοποιητικό καταγωγής και από προσωρινό τιμολόγιο της εταιρίας CMP και ότι η αναγραφόμενη σε αυτό τιμή ήταν εικονική, για τον λόγο δε αυτό, εν αναμονή της αποφάσεως περί συνδρομής ή μη των προϋποθέσεων επιβολής δασμού αντιντάμπινγκ, το εμπόρευμα εκτελωνίσθηκε με τη διαδικασία αναστολής της καταβολής δασμών και με την επιφύλαξη ότι θα καταβληθεί το ορθό ποσό δασμών. Προέβαλε ότι από το πρωτότυπο τιμολόγιο της πρώτης πωλήσεως, το οποίο είχε εκδώσει η εταιρία OME-DTECH και περιήλθε στο υπουργείο κατόπιν αιτήματός του, προκύπτει ότι η τιμή πωλήσεως του εμπορεύματος στη CMP ήταν 130,983 ECU ανά τόνο και, επομένως, υπήρχε διαφορά σε σχέση με την κατώτατη τιμή εισαγωγής.

19. Με απόφαση της 30ής Σεπτεμβρίου 2000, το Tribunale di Bari απέρριψε την προσφυγή της Carboni, κρίνοντας, μεταξύ άλλων, ότι ο μηχανισμός προστασίας της κοινοτικής αγοράς έπρεπε να κινηθεί, δια της επιβολής δασμού αντιντάμπινγκ, όταν το εμπόρευμα αγοράστηκε για πρώτη φορά από κοινοτική επιχείρηση (εν προκειμένω από την εταιρία OME-DTECH) και εισήχθη στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα.

20. Η Carboni άσκησε έφεση κατά της αποφάσεως αυτής ενώπιον του Corte d'apello di Bari (εφετείο του Bari), το οποίο την απέρριψε ως αβάσιμη. Κατά το εν λόγω δικαστήριο, η φράση «θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία» σημαίνει ότι το εμπόρευμα διατίθεται στην ελεύθερη κοινοτική αγορά κατόπιν της αγοράς του από τον πρώτο κοινοτικό επιχειρηματία. Έκρινε ότι αυτή είναι η συναλλαγή που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη, διότι

προηγείται του εκτελωνισμού, με τον οποίο πρέπει να διασφαλίζεται η κατώτατη τιμή εισαγωγής.

21. Στην κύρια δίκη, το Corte Suprema di Cassazione καλείται να αποφανθεί επί της αναιρέσεως που άσκησε η Carboni κατά της αποφάσεως αυτής του Corte d'apello di Bari.

22. Προς στήριξη των ισχυρισμών της στην κύρια δίκη, η τελωνειακή αρχή προβάλλει ότι οποιαδήποτε πώληση, εκτός της απευθείας πωλήσεως στον κοινοτικό επιχειρηματία που προσκομίζει το εμπόρευμα στο τελωνείο, αποσκοπεί ουσιαστικά στην καταστρατήγηση των μέτρων αντιντάμπινγκ, στοχεύοντας αποκλειστικά στην αύξηση της τιμής του εμπορεύματος όταν αυτό προσκομίζεται στο τελωνείο. Η Carboni αμφισβητεί το επιχείρημα αυτό και προβάλλει ότι καθοριστική σημασία έχει το κοινοτικό τελωνειακό καθεστώς και υποστηρίζει ότι, στο πλαίσιο του καθεστώτος αυτού, ενδιαφέρει μόνον το χρονικό σημείο εισόδου των εμπορευμάτων στην κοινοτική αγορά, η οποία πραγματοποιείται με την προσκόμισή τους στο τελωνείο.

23. Κατά το αιτούν δικαστήριο, το ζήτημα είναι, ουσιαστικά, αν οι τελωνειακές αρχές έχουν την ευχέρεια να επιλέγουν ως βάση για την εφαρμογή δασμού αντιντάμπινγκ την αξία που αντιστοιχεί στην τιμή πωλήσεως του προς εισαγωγή στην Κοινότητα εμπορεύματος, η οποία προηγήθηκε αυτής βάσει της οποίας έγινε η διασάφηση.

24. Στο πλαίσιο αυτό, το Corte Suprema di Cassazione έκρινε αναγκαίο να υποβάλει το Δικαστήριο το ακόλουθο ερώτημα προς έκδοση προδικαστικής αποφάσεως:

«Μπορεί, σύμφωνα με τις αρχές του κοινοτικού τελωνειακού δικαίου, να χρησιμοποιήσει η τελωνειακή αρχή ως βάση για την επιβολή δασμού αντιντάμπινγκ, όπως ο ορισθείς με την απόφαση 67/94/ΕΚΑΧ της Επιτροπής, την τιμή στην οποία τα εμπορεύματα αυτά πωλήθηκαν στο πλαίσιο πωλήσεως προγενέστερης εκείνης βάσει της οποίας έγινε η διασάφηση, όταν ο αγοραστής είναι κοινοτικό φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή, εν πάση περιπτώσει, όταν σκοπός της πωλήσεως είναι η εισαγωγή στην Κοινότητα;»

IV — Νομική ανάλυση

A — *Κύριοι ισχυρισμοί των διαδίκων*

25. Στην υπό κρίση υπόθεση παρατηρήσεις υπέβαλαν η Ιταλική Κυβέρνηση, η οποία εκπροσωπεί επίσης την Amministrazione

delle Finanze (δημόσια οικονομική αρχή), και η Επιτροπή.

26. Κατά την Ιταλική Κυβέρνηση, στο υποβληθέν ερώτημα πρέπει να δοθεί καταφατική απάντηση. Εκτιμά ότι η τελωνειακή αρχή είχε την ευχέρεια να προσδιορίσει τη δασμολογητέα αξία βάσει της πρώτης πωλήσεως της επίμαχης παρτίδας ακατέργαστου χυτοσιδήρου από αιματίτη από την OME-DTEC στη CMP, η οποία είναι κοινοτική επιχείρηση.

27. Η Ιταλική Κυβέρνηση προβάλλει ότι ως χρονικό σημείο αναφοράς για τον προσδιορισμό της δασμολογητέας αξίας, ενόψει της επιβολής δασμού αντιντάμπινγκ, πρέπει να λαμβάνεται μόνον η πρώτη αγορά του εμπορεύματος από κοινοτικό επιχειρηματία, που θεωρείται ως το χρονικό σημείο εισόδου του εν λόγω εμπορεύματος στην κοινοτική αγορά. Κατά συνέπεια, σε περίπτωση όπως η κρινόμενη εν προκειμένω, η δασμολογητέα αξία, κατά την έννοια του άρθρου 29 του τελωνειακού κώδικα, πρέπει να προσδιορίζεται βάσει της τιμής πωλήσεως κατά το συγκεκριμένο χρονικό σημείο, και όχι βάσει της τιμής που πλήρωσε για τα συγκεκριμένα εμπορεύματα αυτά ο εισαγωγέας.

28. Η ερμηνεία αυτή συνάδει προς τη ratio της νομοθεσίας αντιντάμπινγκ, διότι ζημία στην κοινοτική αγορά μπορεί να προκληθεί όχι μόνον όταν τίθενται σε κυκλοφορία, στο κοινοτικό τελωνειακό έδαφος, εμπορεύματα που πωλήθηκαν σε τιμή κάτω του κόστους, αλλά και όταν ένας κοινοτικός επιχειρηματίας αποκτά πλεονέκτημα, αγοράζοντας εμπορεύματα σε χαμηλότερη τιμή σε σχέση με άλλους κοινοτικούς επιχειρηματίες.

29. Κατά την Ιταλική Κυβέρνηση, η άποψη αυτή στηρίζεται στο γράμμα της αποφάσεως περί επιβολής οριστικού δασμού, όπου χρησιμοποιείται η διατύπωση «δασμολογική αξία που έγινε αποδεκτή (τιμή ελεύθερο στα κοινοτικά σύνορα)», αντί για τη διατύπωση «δηλωθείσα δασμολογητέα αξία» που χρησιμοποιείται στην απόφαση περί επιβολής προσωρινού δασμού.

30. Η Επιτροπή δέχεται ότι ο προσδιορισμός μεταβλητού δασμού αντιντάμπινγκ με βάση την αξία της τελευταίας συναλλαγής είναι, σε ορισμένο βαθμό, προβληματική. Από πλευράς δικαίου προστασίας του καταναλωτή, αφενός, η τιμή της τελευταίας πωλήσεως όντως ενσωματώνει, κατά τον καλύτερο τρόπο, όλα τα στοιχεία που διαμορφώνουν το κόστος μιας εισαγωγής και, επομένως, διασφαλίζει την επιβολή του αρμόζοντος εισαγωγικού δασμού. Αφετέρου, από την άποψη της νομοθεσίας αντιντάμπινγκ, αν η δασμολογητέα αξία πρέπει να προσδιορίζεται βάσει της τελευταίας πωλήσεως, ο σκοπός του καθορισμού κατώτατης τιμής μπορεί ευχερώς να καταστρατηγηθεί.

31. Η Επιτροπή υποστηρίζει, πάντως, ότι, σύμφωνα με το γράμμα της αποφάσεως περί επιβολής οριστικού δασμού, ο μεταβλητός δασμός μπορεί να υπολογιστεί μόνο βάσει

της τιμής της τελευταίας πωλήσεως. Δηλαδή, για την επιβολή δασμού αντιντάμπινγκ, μπορεί να ληφθεί υπόψη μόνον η πώληση ή η συναλλαγή που χρησιμοποιήθηκε για τον προσδιορισμό της δασμολογητέας αξίας.

32. Σε κάθε περίπτωση, όμως, η τελωνειακή αρχή μπορεί να εξετάζει αν η δηλωθείσα δασμολογητέα αξία όντως αντιστοιχεί στην πληρωθείσα ή πληρωτέα από τον εισαγωγέα τιμή. Η Επιτροπή επισημαίνει ότι, αν και δεν γνωρίζει λεπτομερώς τα περιστατικά της υποθέσεως της κύριας δίκης, θεωρεί, εντούτοις, ότι η τελωνειακή αρχή μπορούσε νομίμως —σύμφωνα με την τότε συνήθη τελωνειακή πρακτική, η οποία αντικατοπτρίζεται στο άρθρο 181α που προστέθηκε αργότερα στον κανονισμό εφαρμογής— να επιλέξει την προγενέστερη από αυτή που δηλώθηκε για τον προσδιορισμό της δασμολογητέας αξίας τιμή, εφόσον, κατόπιν περαιτέρω έρευνας, διατηρούσε εύλογες αμφιβολίες για το αν η δηλωθείσα τιμή αντιστοιχεί στην πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα τιμή.

33. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή προτείνει να δοθεί στο υποβληθέν ερώτημα η απάντηση ότι η τελωνειακή αρχή μπορεί χρησιμοποιήσει την τιμή που ορίστηκε στο πλαίσιο πωλήσεως των εμπορευμάτων αυτών η οποία ήταν προγενέστερη αυτής βάσει της οποίας έγινε η διασάφηση, εφόσον, αφού ζητήσει πρόσθετα στοιχεία σύμφωνα με τον τελωνειακό κώδικα, διατηρεί εύλογες αμφιβολίες για το αν η δηλωθείσα αξία όντως αντιστοιχεί στην πληρωθείσα ή πληρωτέα τιμή κατά την έννοια του άρθρου 29 του τελωνειακού κώδικα.

Β — *Εκτίμηση*

34. Σημειωτέον, καταρχάς, ότι αντικείμενο της υπό κρίση υποθέσεως δεν είναι να αποδειχθεί η κανονική αξία ή, βάσει αυτής, η ορισθείσα με το επίμαχο μέτρο αντιντάμπινγκ κατώτατη τιμή εισαγωγής των 149 ECU ανά τόνο, αλλά να καθοριστεί το ύψος του δασμού αντιντάμπινγκ που πρέπει να επιβληθεί, σύμφωνα με το μέτρο αυτό, σε συγκεκριμένη εισαγωγή.

35. Κατά την απόφαση περί επιβολής προσωρινού δασμού, το ποσό του δασμού αντιντάμπινγκ αντιστοιχεί στη διαφορά μεταξύ της κατώτατης τιμής εισαγωγής και της «δηλωθείσας τελωνειακής [δασμολογητέας] αξίας». Επισημαίνεται, συναφώς, ότι στην απόφαση περί επιβολής οριστικού δασμού χρησιμοποιείται, στο ίδιο πλαίσιο, η φράση «δασμολογική αξία που έγινε αποδεκτή», την οποία θεωρώ ακριβέστερη, διότι η δηλωθείσα δασμολογητέα αξία μπορεί, σύμφωνα με τον τελωνειακό κώδικα, να μη γίνει δεκτή για διάφορους λόγους. Ωστόσο, η διαφορά αυτή στη διατύπωση φαίνεται να έχει μικρή σημασία εν προκειμένω. Αντιθέτως, το σημαντικό είναι ότι ο δασμός αντιντάμπινγκ πρέπει να επιβληθεί στη δασμολογητέα αξία της συγκεκριμένης εισαγωγής [9], η οποία καθορίζεται —όπως επίσης διευκρινίζεται δια της παραπομπής του άρθρου 1, παράγραφος 3, της αποφάσεως περί επιβολής προσωρινού δασμού— σύμφωνα με τη ισχύουσα τελωνειακή νομοθεσία και, ειδικότερα, σύμφωνα με τη μέθοδο που προβλέπεται στο κεφάλαιο 3 του τίτλου

9 — Βλ., σχετικώς, και αποφάσεις της 7ης Μαΐου 1991, C-69/89, Nakajima (Συλλογή 1991, σ. I-2069, σκέψη 105), και της 29ης Μαΐου 1997, C-93/96, ICT (Συλλογή 1997, σ. 2881, σκέψη 14).

II του τελωνειακού κώδικα, περί δασμολογητέας αξίας των εμπορευμάτων, και σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του κανονισμού εφαρμογής.

36. Το αιτούν δικαστήριο ερωτά, κατ' ουσίαν, αν, σύμφωνα με τις διατάξεις αυτές [10], οι τελωνειακές αρχές επιτρέπεται να προσδιορίζουν τη δασμολογητέα αξία, στο πλαίσιο της εφαρμογής του επίμαχου μέτρου επιβολής δασμού αντιντάμπινγκ, βάσει της τιμής που ορίστηκε στο πλαίσιο πωλήσεως προγενέστερης της τελευταίας, η οποία είχε ως συνέπεια την εισαγωγή των εμπορευμάτων στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας.

37. Στο πλαίσιο της απαντήσεως στο ερώτημα αυτό, πρέπει, καταρχάς, να επισημανθεί ότι δεν προκύπτουν σαφώς από τη διάταξη περί παραπομπής οι περιστάσεις υπό τις οποίες αυτό ανέκυψε. Ειδικότερα, δεν είναι απολύτως σαφές αν οι ιταλικές τελωνειακές αρχές επέλεξαν την τιμή προηγούμενης πωλήσεως, όπως αφήνεται να εννοηθεί από τις παρατηρήσεις των ιταλικών αρχών, επειδή αμφισβητείται ότι η Carboni πράγματι πλήρωσε για το εισαχθέν εμπόρευμα την τιμή των 151 ECU που αναγράφεται στο τιμολόγιο της CMP ή επειδή κρίνουν ότι, ακόμη και αν το ποσό αυτό αντιστοιχεί στην τιμή που πράγματι πλήρωσε η Carboni για το εισαχθέν εμπόρευμα, η νομοθεσία αντιντάμπινγκ επιβάλλει, σύμφωνα με τον σκοπό της, να προσδιορίζεται η δασμολογητέα αξία βάσει της πρώτης πωλήσεως σε κοινοτική επιχείρηση.

38. Όπως θα καταστεί σαφές από την ανάλυση που ακολουθεί, οι τελωνειακές αρχές μπορούν, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, να χρησιμοποιούν, για τον προσδιορισμό της δασμολογητέας αξίας, την τιμή προγενέστερης πωλήσεως και, επομένως, είναι σημαντικό, στο πλαίσιο της υπό κρίση υποθέσεως, να διαπιστωθεί πώς ακριβώς έχει η κατάσταση. Εντούτοις, για να δοθεί, εν πάση περιπτώσει, λυσιτελής απάντηση στο αιτούν δικαστήριο, θα εξετάσω το υποβληθέν ερώτημα ευρύτερα, έχοντας υπόψη τόσο την περίπτωση υπάρξεως εύλογων αμφιβολιών για το αν η δηλωθείσα αξία αντιστοιχεί πράγματι στην τιμή που πλήρωσε ο εισαγωγέας όσο και την περίπτωση όπου δεν υπάρχουν τέτοιες αμφιβολίες.

39. Προς τούτο, θα εξετάσω πρώτα αν οι τελωνειακές αρχές έχουν τη δυνατότητα, στο πλαίσιο του συστήματος προσδιορισμού της δασμολογητέας αξίας που θεσπίζουν οι εφαρμοστέοι κοινοτικοί τελωνειακοί κανόνες, να επιλέγουν, για τον προσδιορισμό της δασμολογητέας αξίας σε περίπτωση διαδοχικών πωλήσεων, την τιμή που συμφωνήθηκε στο πλαίσιο προγενέστερης πωλήσεως και, δεύτερον, θα εξετάσω, ειδικότερα, αν, όπως υποστηρίζει η Ιταλική Κυβέρνηση, η ratio της νομοθεσίας αντιντάμπινγκ επιβάλλει, σε περίπτωση όπως η επίδικη, να

10 — Σημειωτέον ότι από την απόφαση περί παραπομπής προκύπτει σαφώς ότι η φράση «αρχές του κοινοτικού τελωνειακού δικαίου» στο υποβληθέν ερώτημα δεν αναφέρεται σε συγκεκριμένες γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου κατά την τεχνική του όρου έννοια, αλλά μάλλον, εν γένει, σε εφαρμοστέους εν προκειμένω κανόνες του κοινοτικού τελωνειακού δικαίου, οι οποίοι περιλαμβάνονται, ειδικότερα, στον τελωνειακό κώδικα και στον κανονισμό εφαρμογής. Με αυτή την έννοια χρησιμοποιώ τη φράση αυτή.

προσδιορίζεται η δασμολογητέα αξία βάσει προγενέστερης πωλήσεως, όπως, εν προκειμένω, η πώληση από την OME-DTECH στη CMP.

40. Υπενθυμίζεται, καταρχάς, ότι, η κοινοτική νομοθεσία περί προσδιορισμού της τελωνειακής αξίας αποσκοπεί στη διαμόρφωση ενός συστήματος δίκαιου, ομοιόμορφου και ουδέτερου, το οποίο να αποκλείει τη χρησιμοποίηση αυθαιρέτων ή πλασματικών δασμολογικών αξιών, και στηρίζεται στην αρχή ότι η δασμολογητέα αξία πρέπει να αντιστοιχεί στην πραγματική οικονομική αξία του εισαγομένου εμπορεύματος [11].

41. Γι' αυτό, η δασμολογητέα αξία πρέπει να προσδιορίζεται βάσει της «συναλλακτικής αξίας» [12], η οποία, κατά το άρθρο 29, παράγραφος 1, του τελωνειακού κώδικα, είναι η πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα για τα εμπορεύματα τιμή, όταν πωλούνται προς εξαγωγή με προορισμό το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας, ενδεχομένως κατόπιν προσαρμογής που πραγματοποιείται σύμφωνα με τις οικείες διατάξεις του κώδικα αυτού.

42. Επομένως, η δασμολογητέα αξία αντιστοιχεί, καταρχήν, στην τιμή που συμφώνησαν αγοραστής (εισαγωγέας) και πωλητής (εξαγωγέας) για το προς εξαγωγή εμπόρευμα [13].

43. Από το άρθρο 29, παράγραφος 1, του τελωνειακού κώδικα προκύπτει σαφώς ότι προσδιορισμός της δασμολογητέας αξίας γίνεται μόνο για εμπορεύματα που «πωλούνται προς εξαγωγή με προορισμό το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας», πράγμα που σημαίνει ότι, κατά την πώληση, πρέπει να συμφωνηθεί ότι το εμπόρευμα με καταγωγή από χώρα που δεν είναι κράτος μέλος θα μεταφερθεί στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας [14].

44. Κατά το άρθρο 147, παράγραφος 1, του κανονισμού εφαρμογής, το γεγονός ότι τα εμπορεύματα διασαφούνται για να τεθούν σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός της Κοινότητας θεωρείται επαρκής ένδειξη συνδρομής της προϋποθέσεως αυτής, δηλαδή του ότι πωλήθηκαν με σκοπό την εξαγωγή στην Κοινότητα.

45. Αν, πριν τον προσδιορισμό της δασμολογητέας αξίας, τα εμπορεύματα ήταν αντικείμενο δύο ή περισσοτέρων διαδοχικών συναλλαγών, η προϋπόθεση της πωλήσεως με σκοπό την εξαγωγή στην Κοινότητα πληρούται, καταρχήν, ως προς κάθε μία από

11 — Βλ. σχετικά, μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 6ης Ιουνίου 1990, C-11/89, Unifert (Συλλογή 1990, σ. I-2275, σκέψη 35), και της 16ης Νοεμβρίου 2006, C-306/04, Compaq Computer (Συλλογή 2006, σ. I-10991, σκέψη 30).

12 — Βλ., σχετικώς, απόφαση της 4ης Φεβρουαρίου 1986, 65/85, Van Houten (Συλλογή 1986, σ. 447, σκέψη 13).

13 — Βλ., σχετικώς, προπαρατεθείσα στην υποσημείωση 12 απόφαση Van Houten, σκέψη 13, προπαρατεθείσα στην υποσημείωση 11 απόφαση Unifert, σκέψη 36, και απόφαση της 23ης Φεβρουαρίου 2006, C-491/04, Dollond & Aitchison (Συλλογή 2006, σ. I-2129, σκέψη 26).

14 — Βλ., σχετικώς, προπαρατεθείσα στην υποσημείωση 11 απόφαση Unifert, σκέψη 11.

τις πωλήσεις αυτές. Συνεπώς, κατά το άρθρο 147, παράγραφος 1, του κανονισμού εφαρμογής, αν το εμπόρευμα διασαφηστεί προκειμένου να τεθεί σε ελεύθερη κυκλοφορία, η συνδρομή της προϋποθέσεως της «πωλήσεως προς εξαγωγή» τεκμαίρεται και ως προς κάθε μία από τις διαδοχικές πωλήσεις.

46. Κατά τον χρόνο των περιστατικών της υπό κρίση υποθέσεως, το άρθρο 147, παράγραφος 1, του κανονισμού εφαρμογής όριζε ότι, στην περίπτωση αυτή, μπορεί να ληφθεί ως βάση προσδιορισμού της δασμολογητέας αξίας οποιαδήποτε από τις τιμές που έχουν δηλωθεί στο πλαίσιο των πωλήσεων αυτών.

47. Τούτο σημαίνει, όπως προκύπτει από την απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση Unifert, ότι σε περίπτωση διαδοχικών πωλήσεων εμπορευμάτων με σκοπό την εξαγωγή στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας, ο εισαγωγέας μπορεί ελεύθερα να επιλέξει ποια από τις συμφωνηθείσες στο πλαίσιο των πωλήσεων αυτών τιμές θα λάβει ως βάση για τον προσδιορισμό της δασμολογητέας αξίας, υπό την προϋπόθεση ότι είναι σε θέση να προσκομίσει στις τελωνειακές αρχές όλα τα απαραίτητα στοιχεία και έγγραφα σχετικά με την επιλεγείσα τιμή [15].

48. Προφανής συνέπεια του ότι ο εισαγωγέας των εμπορευμάτων μπορεί, καταρχήν, να επιλέξει, για τον προσδιορισμό της συναλλακτικής αξίας, οποιαδήποτε τιμή έχει συμφωνηθεί στο πλαίσιο διαδοχικών πωλήσεων, με κατάληξη την εισαγωγή των εμπορευμάτων είναι το ενδεχόμενο η δασμολογητέα αξία να μην αντικατοπτρίζει όλα τα στοιχεία κόστους που είναι ενσωματωμένα στην τελική, πληρωθείσα ή πληρωτέα από τον εισαγωγέα, τιμή των εμπορευμάτων, όπως, π.χ., το περιθώριο κέρδους ενός ή περισσοτέρων προηγούμενων πωλητών.

49. Σημειωτέον, επομένως, ότι ο κανόνας αυτός δεν είναι απολύτως συμβατός με τη μέθοδο της συναλλακτικής αξίας. Σκοπός της μεθόδου αυτής είναι, όπως προανέφερα [16], να προσδιοριστεί η δασμολογητέα αξία που αντιστοιχεί στην πραγματική οικονομική αξία του εισαγομένου εμπορεύματος, δηλαδή η πραγματική τιμή του εμπορεύματος κατά τη διασάφησή του ενόψει της θέσεώς του σε ελεύθερη κυκλοφορία. Με άλλα λόγια, η δασμολογητέα αξία πρέπει να προσεγγίζει όσο το δυνατόν περισσότερο την τιμή εξαγωγής του εμπορεύματος κατά τον χρόνο που αυτό φτάνει στα σύνορα της Κοινότητας, πράγμα που καθίσταται φανερό επίσης από το γεγονός ότι, κατά το άρθρο 145 του κανονισμού εφαρμογής, τυχόν μείωση της εμπορικής αξίας του εμπορεύματος —λόγω, π.χ., απώλειας ή ζημίας του εμπορεύματος— μετά την αγορά του, αλλά προτού τεθεί σε ελεύθερη κυκλοφορία, συνεπάγεται ανάλογη μείωση της πράγματι πληρωτέας ή πληρωθείσας τιμής [17].

15 — Προπαρατεθείσα στην υποσημείωση 11 απόφαση Unifert, σκέψεις 16 και 21. Η απόφαση αυτή αφορούσε το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 1224/80 του Συμβουλίου, της 28ης Μαΐου 1980, περί της δασμολογητέας αξίας των εμπορευμάτων (ΕΕ ειδ. έκδ. 02/008, σ. 218), και το άρθρο 6 του κανονισμού 1495/80 της Επιτροπής, της 11ης Ιουνίου 1980, περί των εκτελεστικών διατάξεων ορισμένων ρυθμίσεων των άρθρων 1, 3 και 8 του ως άνω κανονισμού (ΕΕ ειδ. έκδ. 02/008, σ. 270), τα οποία, όμως, είχαν την ίδια ουσιαστικά διατύπωση με το άρθρο 29, παράγραφος 1, του τελωνειακού κώδικα και το άρθρο 147, παράγραφος 1, του κανονισμού εφαρμογής, αντιστοίχως.

16 — Βλ. σημείο 40 ανωτέρω.

17 — Βλ., σχετικώς, επίσης απόφαση της 12ης Ιουνίου 1986, 183/85, Repenning (Συλλογή 1986, σ. 1873, σκέψη 18), και προπαρατεθείσα στην υποσημείωση 11 απόφαση Unifert, σκέψη 35.

50. Όπως ορθώς επισήμανε η Επιτροπή, αυτός ακριβώς είναι ο λόγος για τον οποίον, με την ισχύουσα, κατόπιν της τροποποιήσεως του 1995, διατύπωση του άρθρου 147, παράγραφος 1, του κανονισμού εφαρμογής, διευκρινίστηκε ότι, σε περίπτωση διαδοχικών πωλήσεων, η δασμολογητέα αξία πρέπει, εν γένει, να προσδιορίζεται με βάση την τελευταία πώληση πριν από την είσοδο του εμπορεύματος στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας. Σύμφωνα με το τροποποιημένο άρθρο 147, παράγραφος 1, του κανονισμού εφαρμογής, ο διασαφητής δεν μπορεί, άνευ ετέρου, να δηλώσει την τιμή που ορίστηκε στο πλαίσιο πωλήσεως προγενέστερης της τελευταίας, υποχρεούται δε, σε τέτοια περίπτωση, να αποδείξει στις τελωνειακές αρχές ότι η προγενέστερη πώληση πραγματοποιήθηκε με σκοπό την εξαγωγή προς το κοινοτικό τελωνειακό έδαφος.

51. Εντούτοις, σχετικά με το ζήτημα που ανέκυψε στο πλαίσιο της υπό κρίση υποθέσεως, πρέπει να τονιστεί ότι, κατά την άποψή μου, μόνον ο διασαφητής έχει, κατά το άρθρο 147, παράγραφος 1, του κανονισμού εφαρμογής, το δικαίωμα να επιλέξει, σε περίπτωση διαδοχικών πωλήσεων, τιμή που συμφωνήθηκε στο πλαίσιο πωλήσεως προγενέστερης της τελευταίας βάσει της οποίας έγινε η εισαγωγή του εμπορεύματος.

52. Αντιθέτως, ούτε η διάταξη αυτή ούτε το άρθρο 29, παράγραφος 1, του τελωνειακού κώδικα μπορούν να ερμηνευθούν κατά την έννοια ότι οι τελωνειακές αρχές έχουν την ευχέρεια —σε περίπτωση όπως η προκείμενη, όπου ο διασαφητής έχει δηλώσει την τιμή που συμφωνήθηκε στο πλαίσιο της τελευταίας πωλήσεως βάσει της οποίας το εμπόρευμα εισήχθη στην Κοινότητα— να επιλέξουν τιμή ορισθείσα στο πλαίσιο προηγούμενης πωλήσεως του εμπορεύματος.

53. Κατ' εμέ, πρώτον, η ερμηνεία αυτή, ειδικότερα, θα ήταν αντίθετη στην έννοια της συναλλακτικής αξίας που έχει κεντρική θέση στο κοινοτικό τελωνειακό δίκαιο και επιβάλλει η δασμολογική αξία των εμπορευμάτων να προσδιορίζεται, κατά κανόνα, βάσει της τιμής της τελευταίας πωλήσεως πριν την είσοδο του εμπορεύματος στην Κοινότητα και, συνεπώς, οι εξαιρέσεις από τον κανόνα αυτόν να ερμηνεύονται στενά. Δεύτερον, η απαίτηση για ασφάλεια δικαίου και για προστασία του εισαγωγέα από την αυθαίρετη επιβολή δασμών, ιδίως δασμών αντιντάμπινγκ, συνεπάγεται ότι δεν μπορεί να επιτραπεί στις τελωνειακές αρχές να επιλέγουν ελεύθερα άλλη τιμή, εκτός αυτής που επέλεξε και δήλωσε ο διασαφητής.

54. Επομένως, κατά τον τελωνειακό κώδικα και κατά τον κανονισμό εφαρμογής, η δασμολογητέα αξία πρέπει καταρχήν να προσδιορίζεται βάσει της πράγματι πληρωθείσας ή πληρωτέας τιμής στο πλαίσιο της τελευταίας πωλήσεως του εμπορεύματος πριν τον προσδιορισμό της δασμολογητέας αξίας, εφόσον αυτή ήταν η τιμή που δήλωσε ο εισαγωγέας. Επομένως, οι τελωνειακές αρχές δεν μπορούν, στην περίπτωση αυτή, να χρησιμοποιήσουν προγενέστερη τιμή πωλήσεως του εμπορεύματος, πριν από την τελευταία.

55. Επιπλέον, κατά τη γνώμη μου και αντιθέτως προς ό,τι φαίνεται να υποστηρίζει η Ιταλική Κυβέρνηση, ούτε ο σκοπός των κανόνων αντιντάμπινγκ μπορεί να δικαιολογήσει διαφορετική ερμηνεία.

56. Σημειωτέον, σχετικώς, ότι κατά τα άρθρα 1 και 2, παράγραφος 1, της βασικής αποφάσεως, τα οποία έχουν εφαρμογή σε αμφότερες τις επίμαχες αποφάσεις περί επιβολής προσωρινού και οριστικού δασμού [18], σκοπός των κανόνων αντιντάμπινγκ είναι η άμυνα κατά «των εισαγωγών αυτών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων» και δασμός αντιντάμπινγκ είναι δυνατό να επιβάλλεται σε κάθε προϊόν που αποτελεί αντικείμενο ντάμπινγκ, «όταν η θέση του σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός της Κοινότητας προκαλεί ζημία». Επιπλέον, σύμφωνα με τον ορισμό του άρθρου 2, παράγραφος 2, της βασικής αποφάσεως, ένα προϊόν θεωρείται ότι αποτελεί αντικείμενο ντάμπινγκ όταν η τιμή εξαγωγής του στην Κοινότητα είναι μικρότερη από την κανονική αξία του ομοειδούς προϊόντος.

57. Από τις διατάξεις αυτές καθίσταται φανερό ότι η επιβολή ενός μέτρου αντιντάμπινγκ προϋποθέτει εισαγωγή του εμπορεύματος στο ενδοκοινοτικό εμπόριο και πρόκληση ζημίας στην κοινοτική βιομηχανία. Αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζει η Ιταλική Κυβέρνηση, αντικείμενο της νομοθεσίας αντιντάμπινγκ δεν είναι αυτή καθαυτή η πώληση του εμπορεύματος, προτού τα εμπορεύματα αυτά όντως εξαχθούν στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας (όπως, π.χ., εν προκειμένω, η πρώτη πώληση του ακατέργαστου χυτοσιδήρου από την OME-DTECH στη CMP), ακόμη και αν στη συναλλαγή αυτή μετέχει κοινοτικός επιχειρηματίας.

58. Επιπλέον, σκοπός της επιβολής δασμού αντιντάμπινγκ είναι η εξουδετέρωση του περιθωρίου ντάμπινγκ, το οποίο ουσιαστικά προκύπτει από τη διαφορά μεταξύ της τιμής εξαγωγής προς την Κοινότητα και της κανονικής αξίας του εμπορεύματος, καθώς και η εξάλειψη, δια του τρόπου αυτού, των επιζήμιων συνεπειών της εισαγωγής του εμπορεύματος στην Κοινότητα. Στην υπό κρίση υπόθεση, η κατώτατη τιμή των 149 ECU ανά τόνο, που ορίστηκε με την απόφαση περί επιβολής προσωρινού δασμού και με την απόφαση περί επιβολής οριστικού δασμού, είναι η κατάλληλη ώστε η εισαγωγή του ακατέργαστου χυτοσιδήρου από αιματίτη να μην είναι επιζήμια για την κοινοτική βιομηχανία [19].

59. Επομένως, αν η πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα από τον εισαγωγέα τιμή είναι υψηλότερη από την κατώτατη τιμή που έχει οριστεί με κάποιο μέτρο αντιντάμπινγκ, δεν υπάρχει λόγος, σύμφωνα με τον σκοπό

18 — Βλ., επίσης, αντίστοιχες διατάξεις του κανονισμού (ΕΟΚ) 2423/88 του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 1988, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (ΕΕ 1988, L 209, σ. 1, βασικός κανονισμός), καθώς και το άρθρο 1 του μεταγενέστερου κανονισμού (ΕΚ) 384/96 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 1996, L 56, σ. 1).

19 — Βλ., επίσης, αιτιολογική σκέψη 64 στο προοίμιο της αποφάσεως 67/94.

των κανόνων αντιντάμπινγκ, να επιβληθεί δασμός αντιντάμπινγκ με βάση, π.χ., την τιμή που συμφωνήθηκε στο πλαίσιο προγενέστερης πωλήσεως των εμπορευμάτων. Τούτο ισχύει ακόμη και αν έχει συμφωνηθεί τιμή υψηλότερη της κατώτατης ειδικά για την αποφυγή του δασμού αντιντάμπινγκ [20].

60. Επομένως, σύμφωνα με την τελωνειακή νομοθεσία και με τη νομοθεσία αντιντάμπινγκ, αν ο διασαφητής επιλέξει να δηλώσει την τιμή της τελευταίας πωλήσεως βάσει της οποίας το εμπόρευμα εισήχθη στην Κοινότητα, οι τελωνειακές αρχές δεν έχουν την ευχέρεια να προσδιορίσουν τη δασμολογητέα αξία, ενόψει της επιβολής δασμού αντιντάμπινγκ όπως ο επίμαχος, βάσει τιμής που συμφωνήθηκε στο πλαίσιο προγενέστερης πωλήσεως του ίδιου εμπορεύματος.

61. Πρέπει να τονιστεί, εντούτοις, ότι αυτό ισχύει υπό την προϋπόθεση ότι η δηλωθείσα αξία αντιστοιχεί πράγματι στην πληρωθείσα ή πληρωτέα για το εμπόρευμα τιμή.

62. Θεωρώ ότι το πράγμα διαφέρει εφόσον υπάρχουν εύλογες αμφιβολίες σχετικά με το αν η δηλωθείσα τιμή είναι πραγματική και εφόσον, π.χ., υπάρχει η υποψία — όπως φαίνεται να υποστηρίζει το Υπουργείο Οικονομικών, σύμφωνα με την απόφαση περί παραπομπής — ότι η τιμή που αναγράφεται στο τιμολόγιο είναι ανακριβής ή παραποιημένη.

63. Υπενθυμίζεται, σχετικά, ότι ο τελωνειακός κώδικας προβλέπει, στα άρθρα 30 και 31, εναλλακτικές μεθόδους προσδιορισμού της δασμολογητέας αξίας σε περίπτωση που δεν είναι δυνατόν να προσδιοριστεί η αξία αυτή με την προβλεπόμενη στο άρθρο 29 του εν λόγω κώδικα μέθοδο της συναλλακτικής αξίας.

64. Συναφώς, το άρθρο 181α του κανονισμού εφαρμογής, όπως έχει τροποποιηθεί με τον κανονισμό 3254/94, ορίζει ότι οι τελωνειακές αρχές δεν υποχρεούνται να καθορίζουν τη δασμολογητέα αξία με τη μέθοδο της συναλλακτικής αξίας, εάν αμφιβάλλουν ότι η δηλούμενη αξία αντιστοιχεί στο πράγματι πληρωθέν ή πληρωτέο ποσό, και μπορούν να μη δεχθούν τη δηλωθείσα τιμή αν διατηρούν τέτοιες αμφιβολίες και μετά την προσκόμιση πρόσθετων στοιχείων που έχουν ζητηθεί σύμφωνα με το άρθρο 178, παράγραφος 4, του τελωνειακού κώδικα.

65. Μολονότι η διάταξη αυτή του κανονισμού εφαρμογής δεν είχε τεθεί σε ισχύ όταν έγινε η διασάφηση του επίμαχου εμπορεύματος, εντούτοις αντικατοπτρίζει, σύμφωνα με τα στοιχεία που προσκόμισε η Επιτροπή, πάγια τελωνειακή πρακτική —η οποία εφαρμοζόταν κατά τον κρίσιμο χρόνο— και επιπλέον είναι, κατ' εμέ, συμβατή με το σύστημα του τελωνειακού κώδικα.

20 — Βλ., σχετικά, και αποφάσεις της 28ης Μαρτίου 1996, C-99/94, Robert Birkenbeul (Συλλογή 1996, σ. I-1791, σκέψη 17), και 11ης Ιουλίου 1990, C-305/86 και C-160/87, Neotype Techmashexport κατά Επιτροπής και Συμβουλίου (Συλλογή 1990, σ. I-2945, σκέψη 60).

66. Κατά το άρθρο 29, παράγραφος 2, στοιχείο α΄, του τελωνειακού κώδικα, π.χ., οι τελωνειακές αρχές μπορούν, σε περίπτωση που αγοραστής και πωλητής συνδέονται μεταξύ τους, να μη δεχθούν τη συναλλακτική αξία που έχει προσδιοριστεί σύμφωνα με το άρθρο 29, παράγραφος 1, του τελωνειακού κώδικα, αν, υπό το φως περαιτέρω στοιχείων που έχει προσκομίσει ο διασαφητής, ή με άλλο τρόπο, και αφού του δοθεί δυνατότητα απαντήσεως, οι τελωνειακές αρχές κρίνουν ότι η σχέση αυτή έχει επηρεάσει την τιμή.

67. Σε περίπτωση που η συναλλακτική αξία δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή, ο τελωνειακός κώδικας ορίζει ότι η δασμολογητέα αξία προσδιορίζεται, καταρχήν, με εναλλακτικές μεθόδους, είτε με βάση τη συναλλακτική αξία ομοειδών εμπορευμάτων, τα οποία πωλούνται προς εξαγωγή, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 30, παράγραφος 2, στοιχείο α΄, του τελωνειακού κώδικα, είτε με άλλο εύλογο τρόπο, όπως ορίζει το άρθρο 31 του τελωνειακού κώδικα.

68. Πάντως, όσον αφορά το κρινόμενο ζήτημα, δηλαδή το αν οι τελωνειακές αρχές μπορούν να χρησιμοποιήσουν την τιμή η οποία ορίστηκε στο πλαίσιο συναλλαγής προγενέστερης της τελευταίας πωλήσεως, που είχε ως συνέπεια την εισαγωγή του συγκεκριμένου εμπορεύματος, και βάσει της οποίας πραγματοποιήθηκε η τελωνειακή διασάφηση, πρέπει να τονιστεί ότι η μέθοδος αυτή προσδιορισμού της δασμολογητέας αξίας είναι, ενδεχομένως, καταλληλότερη για τον προσδιορισμό της πραγματικής δασμολογικής αξίας του εμπορεύματος αυτού, σε σχέση με την προαναφερθείσα «κατασκευασμένη αξία» που καθορίζεται σύμφωνα με τα άρθρα 30 και 31 του τελωνειακού κώδικα. Επιπλέον, η τιμή που έχει συμφωνηθεί στο πλαίσιο προηγούμενης πωλήσεως θεωρείται αποδεκτή ως συναλλακτική αξία του εμπορεύματος, υπό τις προϋποθέσεις του άρθρου 147, παράγραφος 1, του κανονισμού εφαρμογής.

69. Επομένως, αν οι τελωνειακές αρχές — αφού ζητήσουν πρόσθετα στοιχεία— έχουν κάποιον από τους διαλαμβανόμενους στο σημείο 62 λόγους να μη δεχθούν τον προσδιορισμό της δασμολογητέας αξίας του εμπορεύματος βάσει της δηλωθείσας τιμής, μπορούν, σύμφωνα με το σύστημα προσδιορισμού της δασμολογητέας αξίας που θεσπίζει ο τελωνειακός κώδικας, να χρησιμοποιήσουν την τιμή που δηλώθηκε στο πλαίσιο πωλήσεως του ίδιου εμπορεύματος, η οποία πραγματοποιήθηκε πριν από αυτή βάσει της οποίας έγινε η διασάφηση.

70. Κατόπιν των προεκτεθέντων, καταλήγω στο συμπέρασμα ότι, σύμφωνα με τις αρχές του κοινοτικού τελωνειακού δικαίου και για την επιβολή δασμού αντιντάμπινγκ όπως του καθοριζόμενου με την απόφαση περί επιβολής προσωρινού δασμού, αν ο εισαγωγέας δηλώσει την πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα τιμή, οι τελωνειακές αρχές δεν έχουν την ευχέρεια να προσδιορίσουν τη δασμολογητέα αξία βάσει τιμής που ορίστηκε στο πλαίσιο πωλήσεως προγενέστερης αυτής βάσει της οποίας έγινε ο προσδιορισμός αυτός.

71. Αν, όμως, οι τελωνειακές αρχές έχουν εύλογες αμφιβολίες σχετικά με το αν η

δηλωθείσα αξία αντιστοιχεί στο συνολικό πράγματι πληρωθέν ή πληρωτέο για το εμπόρευμα ποσό και εφόσον, αφού ζητήσουν πρόσθετα στοιχεία και δώσουν στον ενδιαφερόμενο εύλογη δυνατότητα να απαντήσει, κατά τα οριζόμενα στον τελωνειακό κώδικα και στον κανονισμό εφαρμογής, επιβεβαιώσουν τις αμφιβολίες αυτές, μπορούν να υπολογίσουν τη δασμολογητέα αξία, στο πλαίσιο της επιβολής δασμού αντιντάμπινγκ, χρησιμοποιώντας την τιμή που συμφωνήθηκε στο πλαίσιο προγενέστερης πωλήσεως του επίμαχου εμπορεύματος με σκοπό την εξαγωγή στην Κοινότητα.

V — Πρόταση

72. Κατόπιν των προεκτεθέντων, προτείνω να δοθεί στο ερώτημα του αιτούντος δικαστηρίου η εξής απάντηση:

Σύμφωνα με τις αρχές του κοινοτικού τελωνειακού δικαίου και για την επιβολή δασμού αντιντάμπινγκ όπως του καθοριζόμενου με την απόφαση 67/94/ΕΚΑΧ της Επιτροπής, της 12ης Ιανουαρίου 1994, περί επιβολής προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές στην Κοινότητα ακατέργαστων χυτοσιδήρων από αιματίτη, καταγωγής Βραζιλίας, Πολωνίας, Ρωσίας και Ουκρανίας, αν ο εισαγωγέας δηλώσει την πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα τιμή, οι τελωνειακές αρχές δεν έχουν την ευχέρεια να προσδιορίσουν τη δασμολογητέα αξία βάσει τιμής που ορίστηκε στο πλαίσιο πωλήσεως προγενέστερης αυτής βάσει της οποίας έγινε ο προσδιορισμός αυτός.

Αν, όμως, οι τελωνειακές αρχές έχουν εύλογες αμφιβολίες σχετικά με το αν η δηλωθείσα αξία αντιστοιχεί στο συνολικό πράγματι πληρωθέν ή πληρωτέο για το εμπόρευμα ποσό και εφόσον, αφού ζητήσουν πρόσθετα στοιχεία και δώσουν στον ενδιαφερόμενο εύλογη δυνατότητα να απαντήσει, κατά τα οριζόμενα στον τελωνειακό κώδικα και στον κανονισμό εφαρμογής, επιβεβαιώσουν τις αμφιβολίες αυτές, μπορούν να υπολογίσουν τη δασμολογητέα αξία, στο πλαίσιο της επιβολής δασμού αντιντάμπινγκ, χρησιμοποιώντας την τιμή που συμφωνήθηκε στο πλαίσιο προγενέστερης πωλήσεως του επίμαχου εμπορεύματος με σκοπό την εξαγωγή στην Κοινότητα.